

Sygn. akt X Ga 109/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2012 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący Sędzia SO Leszek Guza

Sędzia SO Iwona Wańczura

Sędzia SO Barbara Przybyła (spr.)

Protokolant Aleksandra Ciesińska

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2012 roku w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa: P. O.

przeciwko: Z. G.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 16 lutego 2012 r.

sygn. akt VII GC 164/11

1. oddała apelację;

2. zasądza od powoda P. O. na rzecz pozwanego Z. G. kwotę 1 800,00 (jeden tysiąc osiemset 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu odwoławczym.

SSO Barbara Przybyła SSO Leszek Guza SSO Iwona Wańczura

Sygn. akt X Ga 109/12

UZASADNIENIE

Powód P. O. wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. G. kwoty 86.864 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu tytułem zwrotu zapłaconego pozwanemu wynagrodzenia za wykonaną dostawę i montaż dźwigu osobowego w budynku handlowo-usługowym.

W uzasadnieniu powód podniósł, iż po dokonaniu odbioru technicznego przez Urząd Nadzoru Technicznego okazało się, że zamontowana winda nie spełnia jego wymagań, a nadto że jest niesprawna. Wobec powyższych okoliczności

powód złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy i wezwał pozwanego do zwrotu wynagrodzenia i odbioru przedmiotu umowy.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że powód zamówił u niego urządzenie dźwigowe dla osób niepełnosprawnych typu (...) wraz z montażem. Pozwany stwierdził, iż wykonał zamówienie zgodnie z jego treścią, obowiązującymi przepisami oraz wymogami technicznymi. Urządzenie spełniało wszelkie wymogi techniczne i zostało odebrane. Jednakże wskutek braku comiesięcznej konserwacji oraz wprowadzenia pracowników powoda na dach windy, a więc użytkowania dźwigu niezgodnie z przeznaczeniem uległo ono uszkodzeniu.

W toku postępowania Strony podtrzymały swoje stanowiska, twierdzenia i wnioski.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Gliwicach oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego koszty procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, iż powód złożył u pozwanego zamówienie na dostawę i montaż dźwigu osobowego do przewozu osób niepełnosprawnych typ (...) za cenę 86 864 zł, którą powód uiścił. Powód pokazał pozwanemu szyb w którym miała być zamontowana winda, po czym strony umówiły się, że pozwany złoży powodowi stosowną ofertę. Urządzenie dźwigowe zostało wybrane przez powoda spośród dwóch przedstawionych mu przez pozwanego ofert. Pozwany wykonał przedmiot umowy na rzecz powoda montując dźwig w przygotowanym wcześniej przez Z. S. szybie. Pozwany udzielił powodowi gwarancji na przedmiot umowy na okres 12 miesięcy pod warunkiem korzystania z urządzenia zgodnie z instrukcją i prowadzenia czynności konserwacyjnych.

W dniu 1 kwietnia 2009r. powód zgłosił dźwig od odbioru przez Urząd Dozoru Technicznego (dalej UDT). W dniu 22 kwietnia 2009r. UDT dokonał odbioru.

Powód nie zawarł z pozwanym umowy o serwisowanie.

Pracownicy UDT , którzy w dniu 7 września 2009r. mieli dokonać badania technicznego odstąpili od niego bowiem przepisy wymagały obecności autoryzowanego konserwatora.

W dniu 22 lipca 2009r. powód złożył reklamację, która dotyczyła jedynie niedomykania się drzwi i niesprawności polegającej na konieczności ciągłego trzymania przycisku celem zapewnienia ruchu windy oraz niesprawnej konsoli windy. Reklamację ponowił w dniu 7 sierpnia 2009r. wskazując , iż nie może oddać urządzenia do ruchu. Pozwany w odpowiedzi wskazał, że do uszkodzenia winy doszło na skutek użytkowania niezgodnie z instrukcją, montaż podsufitki przez pracowników powoda dokonany niezgodnie z przepisami oraz braku serwisowania.

Powód złożył pozwanemu w dniu 12 grudnia 2009r. oświadczenie o odstąpieniu od umowy i wezwał do zwrotu kwoty 86 864,00 zł i odebrania urządzenia (...)

Sąd Rejonowy uznał, iż wolą stron było zawarcie umowy o dostawę i montaż urządzenia dźwigowego (...) W gotowym już szybie nie było możliwości montażu innego urządzenia windowego bez konieczności poszerzenia szybu.

Zdaniem Sądu Rejonowego odstąpienie od umowy uznać należało za nieskuteczne, powód zgłosił reklamację nie tylko po znacznym upływie czasu od dostarczenia urządzenia, mimo zbadania jego właściwości przy dostawie, ale także nie była ona uzasadniona z uwagi na to, że platforma (...) odpowiadała zamówieniu.

Sąd Rejonowy podkreślił, iż powód złożył na piśmie wnioski o odbiór techniczny urządzenia, w następstwie czego platforma została odebrana przez Urząd Dozoru Technicznego. Ani pracownicy Urzędu, ani powód nie zgłosili

w toku odbioru żadnych zastrzeżeń. Winda była następnie nieużywana z powodu braku serwisu wymaganego przepisami dla urządzenia tej kategorii, nie była natomiast niesprawna w sensie technicznym. Nie sposób było uznać, iż urządzenie posiadało wady fizyczne.

Uznał Sąd Rejonowy, iż skoro pozwany spełnił świadczenie w sposób odpowiadający ustalonej treści stosunku prawnego, to nabył roszczenie o spełnienie świadczenia wzajemnego – o zapłatę wynagrodzenia, a skoro reklamacja była pozbawiona podstaw, to powód nie mógł skutecznie odstąpić od umowy.

W apelacji powód zaskarżył wyrok w całości i wniósł o jego zmianę, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucał powód wyrokowi naruszenie przepisów postępowania (art. 233 i 328 § 2 k.p.c.) oraz naruszenie przepisów prawa materialnego (art. 560, 563 § 2, 564 k.c.).

W uzasadnieniu powód podniósł, iż nie można zarzucić mu, tak jak uczynił to Sąd I instancji, że nie dopełnił wymaganej w danych okolicznościach szczególnej staranności, gdyż powód nie posiadał fachowej wiedzy w zakresie rodzajów urządzeń dźwigowych. Ponadto powód wybrał profesjonalnego dostawcę dla realizacji przedmiotowego zadania, co świadczy o rozsądnym działaniu przez powoda i zachowaniu staranności w wyborze.

Powód zarzucił Sądowi, iż posługuje się zamiennie pojęciami: „winda” i „dźwig”, zaś urządzenie(...)dźwigiem nie jest.

Zdaniem powoda Sąd Rejonowy niezasadnie pominął zeznania świadka A. S..

Zarzucał powód naruszenie: art. 560 k.c. i jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie poprzez uznanie, iż powód nie miał prawa do odstąpienia od umowy podczas, gdy zgłaszał wady; art. 563 § 2 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, w szczególności uznanie, iż powód nie zawiadomił pozwanego o wykrytych wadach.

Powód stanął na stanowisku, iż pozwany celowo zataił określone cechy urządzenia, ograniczające możliwość jego eksploatacji, a także istotną wadę urządzenia - to, że urządzenie nie jest windą, a platformą.

Podniósł powód, iż Sąd I instancji nie odniósł się do art. 564 k.c., który w niniejszej sprawie powinien znaleźć zastosowanie.

Powód zarzucił, iż pozwany nie dostarczył mu dokumentacji technicznej urządzenia przed jego montażem.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o oddalenie apelacji w całości i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu pozwany zarzucił apelacji, iż ma charakter polemiczny i nie zawiera argumentów natury jurydycznej.

Zdaniem pozwanego treść umowy była jednoznaczna i nie budziła wątpliwości, określała w sposób precyzyjny i wyczerpujący przedmiot umowy, a pozwany wykonał zamówienie zgodnie z jego treścią oraz przepisami i wymogami technicznymi.

Pozwany wskazał, iż po montażu urządzenia powód sprawdził jego funkcjonalność, zapoznał się z instrukcją obsługi i nie zgłosił żadnych uwag.

Zaznaczył pozwany, iż reklamacje powoda dotyczyły sprawności urządzenia, a nie jego rodzaju.

Nie zgodził się pozwany z twierdzeniem, iż użył podstępny celem utrudnienia wykrycia wady czy też zatajenia wady, której nie było.

Rozpoznając apelację sąd ustalił i zważył co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie zaś ustalenie faktyczne dokonane przez sąd pierwszej instancji są efektem prawidłowej oceny zebranych dowodów i sąd przyjmuje je za własne.

Sąd pierwszej instancji nie pominął dowodu z zeznań świadka z A. S. lecz dokonał ich właściwej oceny. Pomijając fakt, że oględziny dokonane przez tego świadka miały miejsce w październiku 2009r. a zatem w kilka miesięcy po pierwszym odbiorze wykonanym przez UDT, świadek ten zeznał, iż kategoryczne stwierdzenie czy jest to dźwig do przewozu osób niepełnosprawnych musiałyby zostać oparte o analizę dokumentacji technicznej, z którą się nie zapoznawał. Przyznał także, że nie są mu znane zapisy paragrafu 1 umowy. Przyznał, że brak konserwacji umożliwia eksploatację,

Skarżący pomija fakt, iż do obioru urządzenia doszło w dniu 1 kwietnia 2009r. Nawet w sytuacji, gdyby w chwili zawierania umowy, z uwagi na posiadany opis urządzenia powód nie do końca mógł zdawać sobie sprawę z tego, w jaki sposób urządzenie będzie działało i czy spełni wszystkie funkcje o których, jak twierdzi, informował pozwanego przy zawarciu umowy, to co najmniej w dniu 1 kwietnia 2009r. sposób działania urządzenia i zasady obsługi miał możliwość sprawdzić i wówczas niezwłocznie zgłosić zastrzeżenia co do tego iż nie posiada ono tych funkcjonalności których oczekiwał i o których powiadomił pozwanego przy zawieraniu umowy. Powód nie wykazał, aby wówczas zgłaszał tego rodzaju zastrzeżenia.

Zgłoszenie o zarejestrowanie urządzenia z dnia 1 kwietnia zostało popisanie przez powoda i zawiera oświadczenie, iż zgłoszenie obejmuje „platformę dla osób niepełnosprawnych w budynku usługowo-handlowym”. Zatem w tej dacie powód wiedział i powinien był zgłosić wszystkie zastrzeżenia i wady polegające na tym, że urządzenie posiadało wady zmniejszające jego użyteczność ze względu na jego cel wynikający z okoliczności lub przeznaczenia urządzenia. Do powoda także należało wykazanie, że w chwili zawierania umowy pozwany zapewnił go, iż montowane urządzenie dokładnie w umowie oznaczone będzie posiadało takie właściwości jakich obecnie pozwany oczekuje. Zgodnie z art.556 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niezpełnym..

Powód nie wykazał aby w chwili zakończenia prac przez pozwanego zgłaszał tego rodzaju zastrzeżenia. Zgodnie zaś z art. 563 §2 kpc przy sprzedaży między osobami prowadzącymi działalność gospodarczą utrata uprawnień z tytułu rękojmi następuje, jeżeli kupujący nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o dostrzeżonej wadzie, a w wypadku gdy wada wyszła na jaw dopiero później - jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej wykryciu. Zgłoszenie przez powoda wad dotyczących oczekiwanych przez niego obecnie funkcjonalności urządzenia nie nastąpiło nawet w piśmie z dnia 29 lipca 2009r. niezależnie od tego, że zgłoszenie wad nastąpiło znacznie po zgłoszeniu przez samego powoda urządzenia do odbioru przez UDT.

Biorąc powyższe pod uwagę, zgodnie z przepisem art. 385 k.p.c. apelację powodów należało oddalić, jako bezzasadną.

Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego oparto na przepisie art. 98 k.p.c.

Na koszty poniesione przez pozwanego toku postępowania przed Sądem II instancji złożyło się wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 1.800,00 zł.

Wysokość zasądzzonego wynagrodzenia radcy prawnego w postępowaniu apelacyjnym Sąd ustalił w oparciu o § 2 ust. 1 i 2 i § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1349 z późn. zm.).

SSO Barbara Przybyła SSO Leszek Guza SSO Iwona Wańczura